

زنانی که معماری را دگرگون ساختند

www.ketab.ir

پیشگفتار: بورلی ویلیس

مقدمه: امیلی اندراوس

ویرایش: جان سیگلیانو هارتمن

ترجمه: مطهره شاکری

نام کتاب: زنانی که معماری را دگرگون ساختند

پدیدآورنده: انتشارات معماری پرینستون

مترجم: مطهره شاکری

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۱۳۱-۲۱-۵

نوبت چاپ: یکم، ۱۴۰۲

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

ناشر: نیلفام (تلفن: ۰۲۱-۳۶۳۷۵۶۳۵)

زنانی که معماری را دگرگون ساختند/ تدوین [صحیح: ویراستار] جان سیگلیانو هارتمن : پیشگفتار بوری ویلیس :

مقدمه امیلی اندراوس : ترجمه مطهره شاکری.

تهران: نیلفام، ۱۴۰۲ - ۴۵۸ ص: مصور (رنگی)، عکس.

شابک: ۵-۲۱-۷۱۳۱-۶۲۲-۹۷۸

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

۲۰۲۲, The women who changed architecture

کتابنامه: ص: ۴۵۸، ۴۲۲

موضوع: زنان معمار - سرگذشتنامه - Women architects - Biography - معماری - زمینه و موضوع

Architecture - Themes, motives - معماری جدید - زمینه و موضوع

Hartman, Jan Cigliano : افزوده شناسه

رده بندی کنگره: ۱۹۹۷NA - رده بندی دیویی: ۸۲/۷۲۰ - شماره کتابشناسی ملی: ۹۱۸۲۱۵۲ - اطلاعات رکورد

کتابشناسی: فیبا

فهرست

پیشگفتار بورلی ویلیس

پیشگفتار جان سیگلانو هارتمن

مقدمه امیلی آندراوس

ا. پیشگامان

مقدمه توسط سارا آلابک

لوئیس بلانچارد بتیون

سیگنه آیدا هورنبورگ

لوئیس لیلی هاو

تنودات پاپ ریدل

مری کولتر

ماریون ماهونی گریفین

جولیا مورگان

مری راک ول هوک

آیلین گری

لیلی رایش

النور ریموند

لیلایان رایس

اتل بیلی فورمن

آینو مارسو آلتو

آمازا لی مردیث

لوتا ماریا ریگز

مارگارت شوت-لیهوتزکی

اا. هموار کردن مسیرهای جدید

مقدمه توسط ماری مک لئود و ویکتوریا روزنر

استر باوم بورن

شارلوت پریاندا

گرتا مگنوسون گروسمن

جین درو

سارا پیلزبری هارکنس

لینا بو باردی

فلورانس نول باست

مینه دی سیلوا

جادویگا گرابوسکا-هاوریلاک

آن گریسوولد تاینک

ناتالی گریفین دی بلویس

هالینا اسکینیوسکا

بلانچ لمکو ون جینکل

زوفیا گارلینسکا-هانسن

نورما مریک اسکلاک

گرتروود کریس

۱۱۱. پیشبرد دستور کار

مقدمه توسط دوریس کول، FAIA

فیلیس لمبرت

گائنه اولنتی

یورلی ویلیس

مری اوتیس استیونز

آلیسون اسمیتسون

آسترا زارینا

دنیز اسکات براون

فیلیس بیرکبی

جو دیت چافی

جوآن فارستر اسپراگ

آدا کارمی ملامد

• سوزان جین "سو" راجرز

اوا جیریکن

شارون ای ساتون

یاسمین لاری

میمی لوبل

مریل ایلام

رجینا گلدبرگ وایل

سوزانا توره

آدل چتفیلد-تیلور

کریستین اشموکل-مولارد

جولی اسنو

کارول راس بارنی

۱۷. تکان دادن جهان

مقدمه توسط مارگارت برنی ویکری

بیلی تسین

زاهای جدید

پاتریشیا پاتکائو

پگی دیمر

الیزابت پلیتر-زیبرک

لوریندا اسپیر

توشیکو موری

ایوان فارل و شلی مک نامارا

شرلی بلومبرگ

کاترین فیندلی

جیل ان. لرنر

سیلويا اسمیت

دبورا برک

الیزابت دیلر

کارمه پینوس

جولی آیزنبرگ

فرانسیس هوپن

دوریا ماندریلی فوکساس

آن لاکاتون

اودیل دک

آماندا لووت

کازویو سچیم

لنه ترنبرگ

ماریون وایس

۷. برافراشتن سقف

مقدمه توسط جولیا گامولینا

کارن یاسمن

بریجیت شیم

مری-آن ری

مایا لین

کارن فیربنکس

آنابل سلدورف

سوزان تی رودریگز

کلر وایز

دورتی ماندروپ

آلیسون بروکس

کارمه پیگم

یولاند دنیلز

میل او. ویلسون

بندیتا تالیابو

دیانا گریفین

رویزین هنگان

لیزا ایواموتو

جین گنگ

مونیکا پونس دی لئون

کاترین فاولکنر

شارون جانستون

ناتالی دی وریز

کاترین چیا

ساندرا بارکلی

VI. نوآوری برای جهانی بهتر

مقدمه توسط لوری براون

سیدی مورگان

لوری براون

جورجین تنودور

مگ گراهام

جی میچین یون

تاتیانا بیلانو

روزانا مونتهیل

آمال آندراوس

هریت هریس

نیکول دوسو

کارولین اودانل

اوپالی ناندا

نری آوکسمن

آنا هرینگر

ایوا فرانچ آی گیلبرت

کتی نیوول

فریدا اسکوبیدو

قدردانی

بیوگرافی مشارکت کنندگان

منابع

یادداشت

پیشگفتار

بورلی ویلیس^۱

پذیرش با اکراه زنان در معماری، از لحاظ تاریخی، منعکس کننده ابعاد بزرگتری از پذیرش اجتماعی زنان در تمام زمینه های زندگی کاری بود. در آغاز قرن بیستم، دانشکده های معماری تمایلی به پذیرش زنان نداشتند و جولیا مورگان^۲، یکی از اولین معماران زن را مجبور به سفر به پاریس برای حضور در مدرسه ی هنرهای زیبا^۳ کردند. مدت ها پس از پایان کار و پنجاه و هفت سال پس از مرگش، در سال ۲۰۱۴، بالاترین نشان طلای موسسه معماران آمریکا (AIA)^۴ به او اعطا شد. با این کار، AIA در نهایت گام بزرگی برای شناخت و پذیرش زنان در این حرفه برداشت.

معماری، همانطور که امروز می شناسیم، برای اولین بار به عنوان یک حرفه در ایالات متحده در حدود سال ۱۸۵۷ سازماندهی شد. اولین معمار زن حرفه ای در جهان احتمالاً سیگنه آیدا هورنبورگ^۵، یک معمار فنلاندی بود. او بین بهار ۱۸۸۸ و ۱۸۹۰ در مؤسسه پلی تکنیک هلسینکی^۶ شرکت کرد و به عنوان معمار "با مجوز ویژه" فارغ التحصیل شد. لوئیس بلانچارد بتیون^۷ اولین زن آمریکایی بود که به عنوان یک معمار حرفه ای کار می کرد و اولین زنی بود که به عضویت AIA انتخاب شد. ماریون ماهونی گریفین^۸ آمریکایی اولین معمار زن با مجوز ایالات متحده بود. در سال ۱۸۹۵، ماهونی گریفین اولین کارمندی بود که فرانک لوید رایت^۹ استخدام کرد و به مدت چهارده سال طراح اصلی او بود.

آنکس هاروارد^{۱۰}، یک برنامه خصوصی برای آموزش زنان توسط دانشکده هاروارد، در سال ۱۸۷۹، پس از تلاش های طولانی زنان برای دسترسی به کالج هاروارد، تأسیس شد. در سال ۱۹۱۶، اساتید هاروارد برای تأسیس مدرسه معماری و طراحی منظر کمبریج برای زنان همکاری کردند، زیرا در آن زمان کالج زنان را نمی پذیرفت. اخبار در مورد برنامه غیررسمی پخش شد و در سال تحصیلی ۱۹۱۶-۱۹۱۷، کالج قبلاً برنامه تجربی و برنامه درسی آن را تبلیغ می کرد.

کمکی آموزشی برای زنان از سوی یک منبع غیرمنتظره، یعنی فرانک لوید رایت، ارائه شد. خانواده متحد او به شدت از حق رای زنان حمایت کردند. در سال ۱۹۲۰، زنان حق رای را به دست آوردند و آنها را به عنوان اعضای برابر در جامعه معرفی کردند. رایت در سال ۱۹۳۲ مدرسه ای به نام تاليسين فلوشیپ^{۱۱} را افتتاح کرد که در آن ۲۰ تا ۲۵ درصد شاگردان زن بودند. رایت دوست داشت به شوخی بگوید "یک دختر در اینجا یک همکار است"، عنوان فیلمی که در ژوئن ۲۰۰۹ در موزه سولومون آر. گوگنهایم^{۱۲} با عنوان فرعی "۱۰۰ معمار زن در استودیو فرانک لوید رایت" به نمایش درآمد. با زنان و مردان به طور مساوی رفتار می شد. مردان آشپزی و تمیز کاری می کردند درست به همان اندازه که زنان بتن می ریختند و یونجه می پاشیدند.

1 Beverly Willis

2 Julia Morgan

3 École des Beaux-Arts

4 American Institute of Architects

5 Signe Ida Katarina Hornborg

6 Helsinki Polytechnic Institute

7 Louise Blanchard Bethune

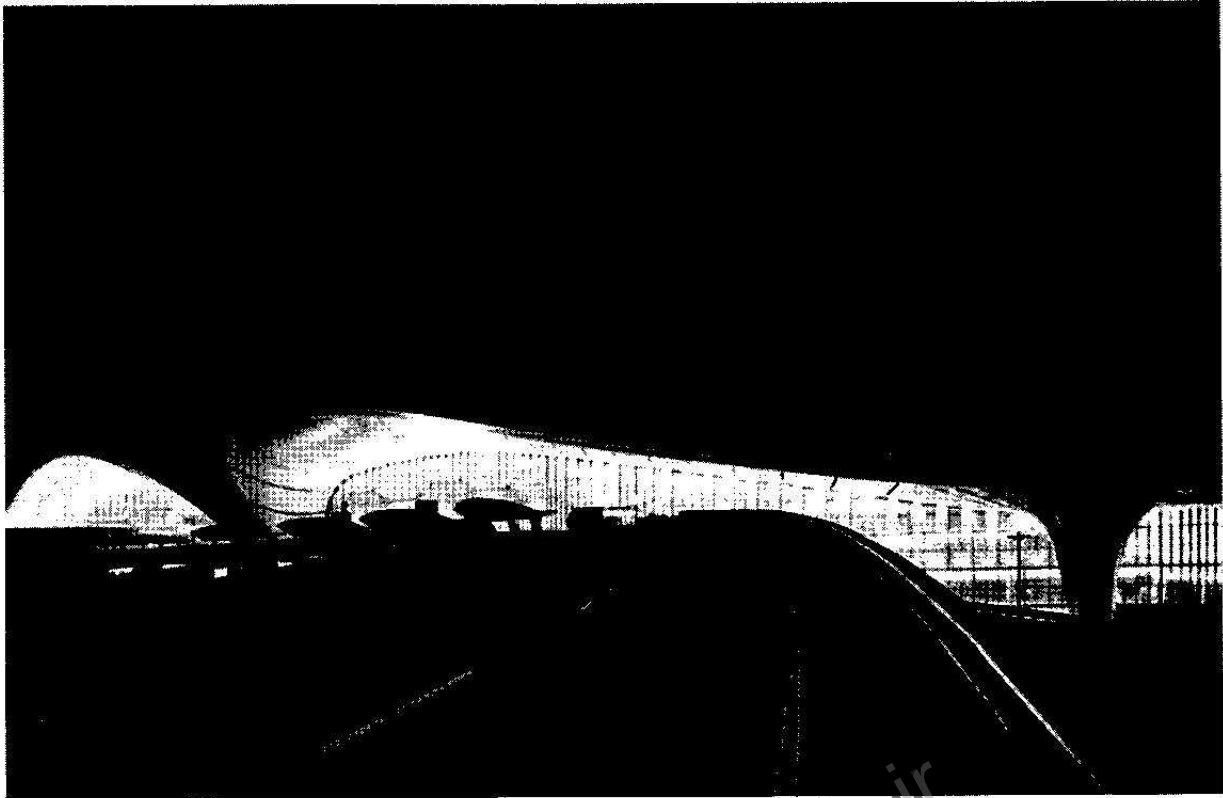
8 Marion Mahony Griffin

9 Frank Lloyd Wright

10 Harvard Annex

11 Taliesin Fellowship

12 Solomon R. Guggenheim

فرودگاه بین‌المللی داکینگ، لانگ فانگ، چین، زها حدید معماران، ۲۰۱۹. © هافتون+کرو^۱

تغییر به راحتی و یا سریعاً اتفاق نمی‌افتد. دو جنگ جهانی اول می‌کشد تا مردان متقاعد شوند که زنان می‌توانند در حوزه حرفه‌ای شرکت کنند. بین سال‌های ۱۹۴۰ و ۱۹۴۵، زنان برای ساختن کارخانه‌های مهمات، بانک‌ها، هواپیماها و کشتی‌ها، مدیریت کارخانه‌های تولیدی، تأسیسات پزشکی و مزارع و مهندس و معمار آموزش دیدند. چیزهای کمی بود که نتوانستند انجام دهند یا نکردند.

و با این حال، بیشتر طراحان زن به طرز تأسف باری در کتاب‌های تاریخ معماری کمتر معرفی شده‌اند. کتاب‌ها تا حد زیادی داستان‌های مردان را روایت می‌کنند. دانشجویان تاریخ معماری به این باور رسیده‌اند که تعداد کمی از زنان واقعاً معماری را انجام می‌دهند. اکثر دانش‌آموزان حتی نام دو یا سه زن را به خاطر نمی‌آورند. الگوهای زن در کتب درسی وجود ندارد، حتی اگر در مدارس وجود داشته باشد.

این کتاب گام بزرگی در جهت اصلاح این تصور غلط است که معماران زن مشهور وجود ندارند. در واقعیت، تعداد شگفت‌انگیزی از آنها وجود دارد. این کتاب کار طراحان گذشته و حال را به تصویر می‌کشد. با قاطعیت نشان می‌دهد که امروزه برخی از برجسته‌ترین و تاثیرگذارترین طرح‌ها توسط زنان اجرا شده و می‌شوند.

1 Beijing Daxing International Airport, Langfang, China, Zaha Hadid Architects, 2019. © Hufton+Crow

جان سیگیانو هارتمن^۱

به عنوان زنی که از دهه ۱۹۷۰ تاریخ معماری را مطالعه می کند، مدت هاست که متوجه عدم تعادل اطلاعات چاپ شده در مورد طراحان زن و مرد بوده ام. کشف فزاینده من مبنی بر اینکه زنان در معماری در نشریات چاپی - و همچنین آنلاین - کمتر معرفی شده اند، در نهایت منجر به ایجاد زندگی نامه جمعی از زنانی شد که معماری را در طول اعصار تغییر دادند. می دانستم وجود داشتند. من در مورد کارهای تاثیرگذاری که انجام داده بودند با خبر بودم. همچنین می دانستم که بسیاری از داستان های آنها زیر بار همسالان مرد غالب و برجسته ترشان مدفون شده است.

این کتاب تاریخ معماری را تغییر می دهد و معماران زن را وارد روایت اصلی می کند. تا همین اواخر سال گذشته، تدریس تاریخ معماری در مورد مردانی بود که ساختمان های قابل توجهی را طراحی و یا تکنیک یا سبکی بدیع را معرفی کرده اند. دانش آموزان در مورد نقش محوری لیلی رایش^۲ در طراحی صندلی های مشهور جهانی لودویگ میس ون در روهه^۳ یا غرفه بارسلون یا دست آن تاینک^۴ در طراحی داخلی (حداقل) گالری و مرکز طراحی دانشگاه ییل لویی کان^۵، اولین سفارش مهم او و به طور گسترده شاهکار موفقیت آمیز او که مورد توجه قرار گرفت، چیزی نشنیدند. و در مورد بسیاری از همکاران زن استودیو فرانک لوید رایت چگونه؟ آنها قهرمانان گمنام هستند.

آثار معماری مهم مری کولتر^۶، جولیا مورگان، آیلین گری^۷، شارلوت پریاند^۸، فلورانس نول باست^۹، فیلیس لمبرت^{۱۰}، دنیس اسکات براون^{۱۱}، جودیت چافی^{۱۲}، بیلی تسین^{۱۳}، زaha حدید^{۱۴}، پاتریشیا پاتکاو^{۱۵}، الیزابت پلاتر-زیبرک^{۱۶}، توشیکو موری^{۱۷}، الیزابت دیلر^{۱۸}، مایا لین^{۱۹}، ایوان فارل^{۲۰} و شلی مک نامارا^{۲۱} از معماران گرافتون^{۲۲}، و جان گنگ^{۲۳} - هجده معمار از ۱۲۲ معمار برجسته در کتاب زنانی که معماری را دگرگون ساختند، در چند دهه تک نگاری تاریخی و معاصر ستودنی مستند شده است.

بسیاری از معماران بدون مستند و تقریباً ناشناخته مانده اند. اتل بیلی فورمن^{۲۴} از ریچموند^{۲۵}، ویرجینیا، یک معمار آمریکایی آفریقایی تبار که بیش از دویست ساختمان را در شهر مادری خود طراحی کرد، تا حد زیادی ناشناخته است و در آرشیوهای محلی، منطقه ای، ایالتی و ملی کمتر مطالبی از او ارائه شده است. بیشتر ساختمان های مسکونی او از بین رفته اند و قربانی نوسازی شهری ای شدند که صدها محله سیاه پوستان را در سراسر کشور ویران کرد.

- 1 Jan Cigliano Hartman
- 2 Lilly Reich
- 3 Ludwig Mies van der Rohe
- 4 Anne Tyng
- 5 Louis Kahn
- 6 Mary Colter
- 7 Eileen Gray
- 8 Charlotte Perriand
- 9 Florence Knoll Bassett
- 10 Phyllis Lambert
- 11 Denise Scott Brown
- 12 Judith Chafee
- 13 Billie Tsien

- 14 Zaha Hadid
- 15 Patricia Patkau
- 16 Elizabeth Plater-Zyberk
- 17 Toshiko Mori
- 18 Elizabeth Diller
- 19 Maya Lin
- 20 Yvonne Farrell
- 21 Shelley McNamara
- 22 Grafton Architects
- 23 Jeanne Gang
- 24 Ethel Bailey Furman
- 25 Richmond

مرکز آیسفیورد، ایلولیسات، گرینلند، دورتی ماندروپ، ۲۰۲۱. تصویر توسط MIR^۱

علاوه بر ایالات متحده، معماران در "زنانی که معماری را دگرگون ساختند" از سرزمین های اشغالی فلسطین، فرانسه، ایتالیا، بریتانیا، اسپانیا، لبنان، سریلانکا، لتوانی، عراق، دانمارک، فنلاند، سوئد، هلند، جمهوری چک، آلمان، لهستان، اتریش، پاکستان، هند، استرالیا، آفریقای جنوبی، مکزیک، پرو، جامائیکا، آرژانتین، ژاپن و کره جنوبی هستند. پنج معمار آمریکایی آفریقایی تبار و شش برنده جایزه پریتزکر معرفی شده اند. در سرتاسر جهان، این زنان بطور غیرقابل حذفی بر تکامل معماری در طی چندین دهه تأثیر گذاشتند.

انتخاب این معماران از معیارهای دقیقی پیروی کرده است: برتری و تمایز طراحی، پیشرفت فرهنگی و اجتماعی، و رهبری در تمرین معمارانه - برتری در کار، تحقیق، تدریس، انتشارات و مشارکت سازمانی. هر یک از شش نسل «پیشگامان»^۲ در شرایط اجتماعی و فرهنگی متمایز تمرین کردند، و هر کدام به شیوه‌ای به عملکردی از معماری نزدیک شدند که هم به محیطشان پاسخ می‌داد و هم نوآوری‌هایی استثنایی را معرفی می‌کرد که کار آنها را تأیید می‌کرد و پایه و اساس نسل آینده معماران زن را برای به رسمیت شناختن ارتقا می‌داد.

در بیشتر سالهای قرن بیستم، فعالیت حرفه‌ای معماری به‌عنوان "عموماً انحصاری" در نظر گرفته می‌شد و نه دربرگیرنده زنان شاغل و طراح - مانند اکثر حرفه‌ها. با این حال، حتی در اواخر قرن نوزدهم، زنان با استعداد و جسور وارد عمل معماری شدند و گام‌های محکمی به سوی تصدیق و احترام برداشتند. امیدواریم "زنانی که معماری را دگرگون ساختند"، تاریخ معماری را تغییر دهد و زنان، رنگین پوستان و افرادی که میراث جهانی ما را نمایندگی می‌کنند بیشتر شود.

نقاط عطف پیشین پیشروی زنان در معماری شامل نمایشگاه سوزانا تورس^۳ در سال ۱۹۷۷ در لیگ معماری در شهر نیویورک، زنان در معماری آمریکایی: دیدگاه تاریخی و معاصر^۴ است که همراه با کتابی به همین نام ظاهر شد. علاوه بر این، در سال ۱۹۹۸، مجله معماران بریتانیا، به همراه

1 Ice_jord Center, Ilulissat, Greenland, Dorte Mandrup, 2021. Image by MIR
2 Groundbreakers

3 Susanna Torres
4 Women in American Architecture: A Historic and Contemporary Perspective

مؤسسه سلطنتی معماران بریتانیا، جایزه جین درو^۱ را تأسیس کرد که برای به رسمیت شناختن نوآوری و خلاقیت توسط معماران زن ایجاد شد و به نام معمار انگلیسی دیم جین درو^۲، اولین استاد تمام زن در دانشگاه هاروارد و مؤسسه فناوری ماساچوست (MIT)^۳ نامگذاری شد. و در سال ۲۰۰۲، بورلی ویلیس (که پیش‌گفتار را نوشت) بنیاد معماری بورلی ویلیس، شریک مشترک مطبوعات معماری پرینستون^۴ را تأسیس کرد و از طریق آموزش و تحقیق این حقیقت را جشن گرفت که زنان ساختار طراحی را تغییر داده‌اند.

"زنانی که معماری را دگرگون ساختند" رکوردی جامع و دایره‌المعارفی از زنان پیشگام در معماری را از سال ۱۸۸۱ تا ۲۰۲۱ ایجاد می‌کند. اگرچه این کتاب کارنامه ای بی سابقه از این افراد برجسته همراه با تحصیلات انقلابی، ابداعات، جوایز و طراحی تاثیرگذار آنها ارائه کرده است اما بی شک ناخواسته افراد شایسته را نادیده گرفته است. این رکورد به رشد و توسعه خود ادامه خواهد داد.

www.ketab.ir

1 Jane Drew Prize
2 Dame Jane Drew

3 Massachusetts Institute of Technology
4 Princeton Architectural Press